

ΑΠ' ΤΗΝ ΟΜΠΑΜΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΛΙΝΤΟΝΜΑΝΙΑ Ή Η ΟΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΛΙΝΤΟΝ (του Γιάννη Ζήση)

Φαίνεται πώς είναι στην μοίρα των Μπους να τους διαδέχονται Κλίντον, ή λιγότερο και περισσότερο Κλίντον όπως και να 'χει. Υπάρχει βέβαια ένα ασαφές θέμα πλέον καθώς βλέπουμε ότι κατ' ουσίαν όλη η κυβερνητική γκάμα του Ομπάμα στελεχώνεται με πρόσωπα της περιόδου Κλίντον.

Αυτό υποδηλώνει ή ότι υπήρχε μια τεράστια επιρροή από lobbies που επιβάλλουν πρόσωπα – δεδομένης μάλιστα και της αντίθεσης που υπήρχε μεταξύ του Ομπάμα και της Χίλαρυ Κλίντον – γιατί διαφορετικά θα πρέπει να το αποδώσουμε στην προσωπική επιρροή του Μπιλ Κλίντον ή της Χίλαρυ, πράγμα όμως που δεν φαίνεται να ευσταθεί απολύτως γιατί και αυτοί αντλούν την επιρροή τους από lobbies.

Μ' άλλα λόγια τα lobbies ξανακτυπούν ότι κι αν λέει ο Ομπάμα και το περιβάλλον του. Λιγότερο λοιπόν ή περισσότερο Κλίντον είναι το θέμα. Τελικά ο Ομπάμα δεν μοιάζει με Ρούσβελτ, δεν μοιάζει με Κένεντυ, μοιάζει όλο και πιο πολύ με Κλίντον.

Ένας Κλίντον πάλι- έτσι θα το πούμε;- διαδέχεται έναν Μπους. Το πρόβλημα είναι ότι τα περισσότερα από αυτά τα πρόσωπα έχουν θητεύσει στο περιβάλλον και στην διακυβέρνηση Κλίντον – μια διακυβέρνηση και μια περίοδος που εξέθρεψε πολλά από τα προβλήματα που γιγαντώθηκαν επί Μπους. Η κυβέρνηση Κλίντον ήταν μια συνέχεια πολιτικών, υπήρχε μια συνέχεια πολιτικών σε πολλά σημεία, αλλά και μια διαφοροποίηση. Αλλά η διαφοροποίηση δεν ήταν διαφοροποίηση σε βάθος, ήταν διαφοροποίηση σε προφίλ.

Γιάννης Ζήσης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας
Μέλος της γραμματείας της ΜΚΟ ΣΟΛΩΝ